

Makberi Olsa Olsa Bu Şiirin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Kasım 2019

“Gücenik güceniği saçının telinden tanır, demiştim, gözlerimi usulca indirerek suskunluğuna.”

(Alıntı)

Bezirgân başı acılar...
Hülasası ömrün, düş bazlı bir kehanet
Mavinin tutarı saklı elbette
İçindeki yeis ile şereflenen her acılı hecede
Koyu gözlerinde gecenin,
Yorgun çok yorgun bir tanrı,
Benim iniltilerimde
Kürediğim mazide saklıydı sefanın da sefaleti
Göge konuşlu mevsim...
Lafügüzaf, azizim
Şimdi meylettiğim bu intiharı mı süslemeli?
Her yandan çarklı gemide
Süt liman iskeleye doluşan yanlı martılar.

Kefenimde renksizim;
Ödemediğim kefaretim ile yüzleştiğim...
Kehribar yalnızlık
Saf tutulası hazanda
Makberi olsa olsa bir imge bu şiirin
Bir de düşeş gelen maruzatım
Göz ucuyla savurduğum gözyaşı
Teması yüreğin elbette sessizlik
Bir aşkın da güzergâhı iken bunca şiir.

Yakamozlar nasıl ki çapkın bir tufan...
Yalnızlıkla sözlendiğim ölüm ön sözlü her methiye...
Yoldan çıktıysa şarkılar,
Gözden mi çıkacaktı mutluluk ve ilkbahar?
Katmanları düş arası;
Sevdası yarım ağız bir semazen
Göge konuşlu yüreğin de cinneti
Cennet bahçeli her rüyada taşan haznemden

Durağan gölgeme kefilim, azizim.

Sudan çıkan balık gibiyim ne zamanki sona erse şiirim.

Sefası surlarda serili
Aşkın külünde yorgun ve meftun bakışlar
Cihana akan rahmet ve rehavet
Konduğum o kırık dal
Kırılgan yüreğimden arda kalan üç beş dize
Diz dize geçen yıllarımda safır mabedimle
Rüzgâra yenildim ben ansızın
Mıntıkamda ne yalan
Ne de mıhlandığım ayan beyan
Mazur görün beni, canım müridim.

Gökten kopan bir parça
Yıldız kökenli ismimde
Olsa keşke bir tahayyül
Düş yorgunu geçmişin tozunu attıran
Nice yeis
Emsalsiz hüzne diktiğim mintan
Sözcüklerim hep benden
Hep de yanıp tutuşan yüreğimden
Kıvılcımlar saçan sair imge
Gözaltlarımda yorgun halkalar
Zincire vurduğum dünden güne kaykılan
Yalancı rüzgâr
Yalancı tayfam.

Elbette sevdiğim kadar bunca sihri
Yorgunluğa mahal her izbede unutulmuşluğum
Kanaviçe ömründe hazanında
Düşse yakamdan keşke hazin rüzgâr
Hor hakir görülmekten gına gelip de
Korların nezdinde
Ben açmayı da unuttum günbegün
Y/anıldığım her izlek
Safsata yüklü serenat
Maruzatım varsa yoksa şerh düştüğüm günü
Omuzlarken sair hecede.

Su katılmamış saflığıım
Varlığıım oysa tek maruzatım
Ve nice martaval
Göge konuşlu pençelerinde yorgun kuşların
Ölü bir yeis olmaya da aday
Yoluma çıkan her azgın tayfun.